பன்னிரண்டாம் அத்தியாயத்தின் பரம ஸாரம்

அர்ஜுனன்–கண்ணா!சிலர் உன்னைப் பெற வேண்டும் என்று உன்னையே உபாஸிக்கின்றனர். சிலர் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவனும் அழியாதவனுமான ஜீவாத்மாவை உபாஸிக்கின்றனர். இவர்களில் எவர் சிறந்தவர்?

பகவான்–அர்ஜுன!உபாஸிக்கப் பெறுகிற விஷயம்,பலன் இரண்டுமே சிறந்தவை பரமாத்மோ பாஸனத்தில், ஜீவாத்மோபாஸனம் இதற்கு நேர் மாறானது. பரமாத்மோபாஸானம் தான் சிறந்தது என்பதை ஆறும் அத்தியாயத்தின் முடிவில் நான் கூறியுள்ளேன்.

விஜயன்–"வாஸுதேவ!பரமாத்மோபாஸனம் சிறந்தது என்பதை அறிவேன். கேள்வி அதுவல்ல. இந்த இரண்டு உபாஸனங்களில்,எது சீக்கிரம் பயனை அளிக்கும் என்பதே கேள்வி." என்றான்.

பகவான்–"பார்த்த!என்னைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக் அத்யந்த பக்தி ச்ரத்தையுடன் என்னையே உபாஸிப்பவர்களுக்குப் பலன் சீக்கிரம் கிடைக்கும். இந்த விஷயத்தில் என்னை உபாஸிப்பவனே சிறந்தவன்" என்றான்

அர்ஜுனன்–"கண்ணா!ஜீவாத்மோபாஸகனுக்கு ஏன் பலன் விளம்பித்து கிடைக்கிறது?

பகவான்–பாண்டவ!ஜீவனை இந்திரியங்களால் காண முடியாது. தேவன், மனுஷ்யன் இத்யாதி சப்தங்களால் குறிப்பிட முடியாதவன் அவன். எங்கும் இருக்கக் கூடியவனும் இப்படிப்பட்டவன் என்று சிந்திக்க இயலாதவன். பல தேகங்களுக்கும் பொதுவானவன். ஸ்வரூபத்தில் ஒருபோதும் மாறுபாடு இல்லாதவன். இப்படிப்பட்ட ஆத்மாவை உபாஸிப்பவன் இந்திரியங்களை மற்ற விஷயங்களில் செல்லாமல் அடக்க வேண்டும். எல்லா ஆத்மாக்களும் ஸமர் என்று தெளிந்து அனைவருக்கும் நன்மையே செய்ய வேண்டும். இது மிகவும் கஷ்டமானத். அனாதி காலமாக உடலில் இருந்துகொண்டு 'உடலே நாம்'என்ற வாஸனை ஊறியவர்களுக்கு உடலை விட ஆத்மா வேறானவன் என்ற உண்மை, மனத்தில் பதிவதே மிகவும் கஷ்டமாயிற்றே.

கௌந்தேயன்–மாதவ!உடலை விட வேறானவன் ஆத்மா என்ற தத்துவம் மனதில் பதியாது. ஆகையால் அவனை சிந்திப்பது அரிது என்றால் உன்னை மட்டும் சிந்திக்க முடியுமா? உன் ஸ்வரூபமும் கண்ணுக்குப் புலப்படாததுதானே. 'உடலைவிட ஆத்மா வேறுபட்டவன் என்பதை ஒருவாறு உணர்ந்தாலும் உணரலாம், உன்னையே ஸர்வாத்மநா என்று உணரவே முடியாதே; அப்படியிருக்க ஜீவாபாஸநம் கஷ்டம் எப்படி யுக்தமாகும்?

பரந்தாமன்–'உடலே ஆத்மா' என்ற துர்வாஸனை அநாதிகாலமாக ஊறிப் போயிருக்கிறது. இப்பொழுதும் தேகத்துடனேயே இருப்பதால் அந்தப் ப்ராந்தி நிலைத்து நிற்கிறது. ஆத்மாவோ கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. உடல்தான் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. செயல்படுவதும் அதுதான். ஆகையால் உடலை விட வேறான ஆத்மஸ்வரூபத்தை உணர்வது கஷ்டம். அதை யோகத்தில் சிந்திப்பது மிகவும் கஷ்டம். இந்த நிலையில் அதை அடைவது கஷ்டம். என் விஷயமே வேறு. பொதுவாக ஜனங்கள் பகவான் ஒருவன் இருக்கிறான் என்று நம்புகிறார்கள். நம்மைவிட விலக்ஷணன், வேறுபட்டவன். அவனுடைய திருமேனியை ஆலயம் முதலியவற்றில் ஸேவித்துப் பரவசமாகின்றனர். சிறுவர்களுக்கும்கூட பகவான் இருக்கிறான் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. அவர்களும் பகவானை வணங்குகின்றனர். ஜீவாத்மாவைப் பற்றிய தெளிவு கிடைப்பதுதான் கடினம். இதை நீயே அநுபவத்தில் தெரிந்துகொள்வாய்.

அர்ஜுனன்–"வாஸுதேவ!உன்னைப் பெற வேண்டும் என்ற நோக்குடன் உன்னை உபாஸிப்பவர் சீக்கிரம் பலன் பெறுவர் என்றாயே?அதை விளக்கவும்

வாஸுதேவன்–"அர்ஜுன!என்னைப் பெற வேண்டும் என்பவர்கள் வேறு பலனைக் கருதாமல்

என்னயே அநவரதம் சிந்திப்பார்கள். அவர்கள் மனம் என்னை விட்டு நழுவாது. அவர்கள் என்னயே பூஜிப்பார்கள். எல்லாக் கர்மாக்களையும் எனக்கே அர்ப்பணிப்பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை ஸம்ஸாரக்கடலிலிருந்து நான் வெகு சீக்கிரம் கரையேற்றுகிறேன்"என்றான்.

அர்ஜுனன்–உன்னைப் பெற உபாயம் எது?

கண்ணன்–விஜய! என்னையே பெற வேண்டிய பலனைக் கருதி பக்தியுடன் அநவரதம் செய்ய வேண்டும்.

அர்ஜுனன்–பரந்தாமா! என் மனம் மிகவும் சஞ்சலமாயிற்றே. பழகிய விஷயத்திலேயே அது நிலைத்திருக்காதே. அப்படியிருக்க உன் விஷயத்தில் எப்படி நிலைத்து இருக்கும் என்றான்

க்ருஷ்ணன்–"அர்ஜுன! உன் மனத்தை இடைவெளியின்றி என்னிடமே பதியவைக்க முடியாதாகில் அப்பியாஸம் செய். நான் கல்யாணகுண பரிபூர்ணன். தோஷமே இல்லாதவன் மற்ற பதார்த்தங்களின் தோஷம் தெரிய தெரிய என் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றித் தெளிவு பிறக்கும்.

என் விஷயத்தில் அப்பியாஸம் ஸம்பவிக்காதாகில், எனக்காக கோவில் கட்டுவது, கோபுரம் நிர்மிப்பது, குளம் வெட்டுவது முதலிய கர்மாக்களை அன்புடன் செய். என்னுடைய பிரீதியை மட்டும் உத்தேசித்துச் செய்யும் கர்மங்கள் பரமபாவனங்களாகையாலும் ஒவ்வொரு கர்மாவைச் செய்யும்பொழுதும் என்னை நினைப்பதாலும் என் குணங்களை அடிக்கடி நினைப்பதாகிற ஸ்ம்ருத்யப்யாஸம் ஸம்பவிக்கும். அதனால் நிரந்தர தியானம் ஸம்பவிக்கும்" என்றான்.

அர்ஜுனன்–"பகவானே! எனக்கு கர்மாவை பிறர்க்காக செய்து பழக்கமில்லை. எதை செய்தாலும் எனக்காகத் தானே செய்வேன். அப்படியிருக்க உனக்காக எப்படி கர்மாவைச் செய்வேன்"என்றான்.

பகவான்–"விஜய! என்னைப் பெற ஸாக்ஷாத்ஸாதனமான பக்தியோகம் பெரிய மரம் போன்றது. எனக்காக கோவில் கட்டுவது என்பது முளை போன்றவை. பக்தியோகத்திற்கு முதற்படியான இதைக் கூட நீ செய்ய முடியாவிட்டால் உனக்கு அவசியமாகிற கர்மாக்களையாவது பலனைக் கருதாமல் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்.

விஜய! உன்னால் ஸ்நானம் செய்யாமல் இருக்க முடியுமா? சாப்பிடாமல் இருக்க முடியுமா? மூச்சுவிடாமல் இருக்க முடியுமா? இவற்றையெல்லாம் எனக்கு அர்ப்பணம் செய். நித்யனமித்திக கர்மாக்களை பலன் கருதாமல் எனக்கு அர்ப்பணம் செய். பக்தியோகத்திற்கு முதற்படியான கோவில் கட்டுதல் முதலிய கர்மாக்களை செய்யாமற்போனாலும் ஜீவாத்ம யோகத்தை முன்னிட்டு அதற்கு முதற்படியான கர்மயோகத்தை செய்" என்றான்.

அர்ஜுனன்–"பரம புருஷ! பலனைக் கருதாமல் கர்மாக்களைச் செய்தால் படிப்படியாக பக்தி ஸம்பவிக்கும் ப்ராகரத்தை விளக்க வேண்டும்"என்றான்.

பகவான்–"பாண்டவ! பகவதர்ப்பணம் செய்து கர்மாவைச் செய்தால் பாபம் நசிக்கும். மனம் சுத்தமாகும். ஜீவாத்மத்தியானம் சம்பவிக்கும். ஜீவாத்மத்தியானம் நிலைத்தால் ஜீவாத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஸம்பவிக்கும். அதனால் பகவானிடத்தில் பக்தி தானே ஸம்பவிக்கும்" என்றான்.

அர்ஜுனன்–"கண்ணா! ஜீவாத்மாவாகிய என்னை நான் காண்பதற்கும், பகவானாகிய உன்னிடம் பக்தி உண்டாவதர்க்கும் என்ன ஸம்பந்தம்" என்றான்.

கண்ணன்—"அர்ஜுனா!தானாக ஏற்படாத பக்தியை சிரமப்பட்டு ஏற்படுத்திக்கொண்டால் அது எப்படி போக்யமாகும்?உனக்கு பகவான் ஸ்வாமி. எல்லா உறவும் அவனே. அந்த உறவை யாராலும் அகற்ற முடியாது என்பதை உணர்ந்து பிதாவும்,மாதாவுமான பகவானைக் காண வேண்டும் என்ற வழியைத் தேட ஆரம்பித்துவிட்டால் அவனைக் கண்டு அனுபவிப்பாய்.

ராஜகுமாரன் ஒருவன் பால்யத்தில் காட்டில் வழி தவறி வேடுவர் அவனை வளர்த்தனர். அவர்களின் உணவையும்,வ்ருத்தியையுமே கொண்டான். ஸாமுத்ரிகாலக்ஷணமறிந்த சில மஹரிஷியர்களின் உபதேசத்தால் தன்னை ராஜகுமாரன் என்று அறிந்தான். உடனே அவனுக்கு தன் பெற்றோரிடத்தில் ப்ரீதி உண்டாயிற்று. இதேபோல் ஜீவாத்மாவாகிற தன்னைக் கண்டவன் பரமாத்மாவுக்குமுள்ள ஸாம்யங்களைக் காண்கிறான். அவற்றைக் கண்ட மாத்திரத்தில்,பரமாத்வாகிற தந்தையினடத்தில் அவனுக்கு அன்பு தானாகவே சுரக்க ஆரம்பித்துவிடும்" என்றான்.

அர்ஜுனன்—"எம்பெருமானே!உனக்கு யார் யாரைக் கண்டால் பிடிக்கும்?

பகவான்—"விவேகியே!எந்தப் பிராணிகளிடத்தும் த்வேஷம் இருக்கக் கூடாது. விரோதிகளிடமும் அன்பு செலுத்த வேண்டும். எதிலும் எனது என்ற எண்ணம் இருக்கக் கூடாது. உடலையே ஆத்மாவாகக் கருதக் கூடாது. சீதம்,உஷ்ணம் பொறுத்து கிடைப்பதைக் கொண்டு த்ருப்தி அடைய வேண்டும். ஆத்மாவை அநவரதம் சிந்திக்க வேண்டும். சாஸ்திரம் கூறும் விஷயங்களில் மனத்தை செலுத்தி, ஆராதிக்கப் பெறுபவனும் பலனளிப்பவனும் நானே என்று தெளிவு கொண்டு கர்மாவைச் செய்பவனை எனக்குப் பிடிக்கும்" என்றான்.

அர்ஜுனன்—"வாஸுதேவா!கீழே கூறிய தன்மைகளெல்லாம் எளிதில் அமையாதே. உனக்கு பிரியமானவர்களே இருக்கமாட்டார்களே" என்றான்.

பகவான்—அர்ஜுன!எவனைக் கண்டால் மற்றவர் பயப்படுவதில்லையோ,எவன் மற்றவனைக் கண்டு பயப்படுவதில்லையோ அவனையும் எனக்குப் பிடிக்கும். எவன் ஒருவன் பிறருக்கு நன்மை செய்யாவிட்டலும் உபத்திரவம் செய்யாமல் இருக்கிறாரோ அவரையும் எனக்குப் பிடிக்கும்.

ஆத்மா தவிர மற்ற விஷயங்களில் அபேக்ஷயற்றவனாகவும்,சாஸ்திரம் கூறிய கர்மாக்களை செய்வதில் வல்லவானகவும்,சீதம்,உஷ்ணம் ஸஹித்துக்கொண்டு கர்மத்தைச் செய்பவனாகவும்,சாஸ்திரம் கூறாததை செய்ய முயலாதவனாகவும் இருக்கும் அதிகாரியை எனக்குப் பிடிக்கும்.

ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணும் பொருள் கிட்டினாலும் ஸந்தோஷப்படாமல் த்வேஷத்தை உண்டாக்ககூடிய விஷயம் நேர்ந்தாலும் த்வேஷிக்காமல் எதையும் எதிர்ப்பார்க்காமல் புண்ணியம்,பாவம் இரண்டையும் செய்யாமல் இருக்கும் அதிகாரியும் எனக்குப் பிடிக்கும்.

சத்துரு சமீபத்திலேயே இருந்துகொண்டு பல ஸங்கடங்களை தந்தாலும் நண்பனாகக் கருத வேண்டும். கௌரவம்,அகௌரவம் இரண்டையும் சமமாகக் கருத வேண்டும். ஆத்மா தவிர மற்ற எதிலும் பற்றற்று இருக்க வேண்டும். துதித்தால் ஸந்தோஷமும் நிந்தித்தால் துக்கமும் கொள்ளாமல் கிடைத்ததில் திருப்திகொண்டு இருக்க வேண்டும். வீடு முதலியவிஷயங்களில் பற்றற்று இருக்க வேண்டும்.

மிகவும் ச்ரத்தையுடன் என்னைப் பெறுவதற்காக மிகவும் போக்யமான பக்தியோகத்தை செய்பவன் எனக்கு பிடித்தமானவன். என் விஷயமான பக்தி முக்தியைக் கொடுக்கும். அதைச் செய்கிறபோதும் அது பரமபோக்யமாக இருக்கும்.

ஸுஸுகம் கர்த்தும் என்று,ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேனே என்றான்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயத்தின் பரம் ஸாரம் முற்றும்